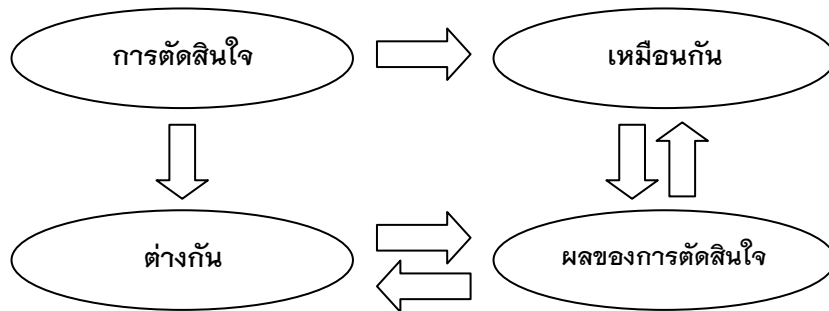

ทักษะการตัดสินใจและแก้ไขปัญหา

ในชีวิตประจำวันของคนเรานั้น มีเรื่องให้ตัดสินใจอยู่ตลอดเวลา การตัดสินใจบางเรื่องสามารถทำได้ในทันที เพราะเป็นเรื่องที่ง่ายไม่ซับซ้อน แต่บางเรื่องต้องใช้เวลามาก เพราะเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน และเกี่ยวข้องกับหลายคน

การตัดสินใจไม่มีคำตอบถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีและใช้เหตุผลที่ดีที่สุด เพื่อการตัดสินใจ อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าสังเกตว่า

ปัญหาที่ยากต่อการตัดสินใจ มักมีเรื่องค่านิยม คุณธรรม ความดี ความถูกต้อง มาเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสถานการณ์ที่มีความขัดแย้งระหว่างค่านิยมหรือคุณธรรม ตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป เรียกว่า ปัญหาทางจริยธรรม โดยการตัดสินใจเป็นเรื่องที่ผู้ตัดสินใจจะต้องเลือกว่าในสถานการณ์นั้นๆ ให้ความสำคัญหรือให้คุณค่ากับ ค่านิยมหรือคุณธรรมใดมากกว่ากัน ส่วนผลของการตัดสินใจนั้น มักจะทำความลำบากใจให้แก่ผู้ตัดสินใจไม่มากนัก

เมื่อเราใช้เหตุผลในการตัดสินใจได้เหมาะสม ก็จะนำไปสู่การเลือกกระทำที่ทำให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม และละเว้นหรือหลีกเลี่ยงการกระทำที่จะทำให้เกิดผลเสียหายแก่ส่วนรวมด้วย ดังพระราชหัตถเลขาในสมเด็จพระราชบิดาเจ้าฟ้ามหิตลลิตยเดช กรมหลวงสงขลานครินทร์ ซึ่งทรงมีถึงนายสวัสดิ์ แดงสว่าง เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2471 ความว่า “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตนเป็นกิจที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลาภและเกียรติยศจะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพไว้บริสุทธิ”

กรณีศึกษา : เรื่องคนใช้

นายสวัสดิ์เป็นเจ้าหน้าที่ของกรมประชาสัมพันธ์ เขามักจะได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นำสิ่งของไปแจกกับผู้ยากจนหรือผู้ประสบภัยพิบัติเสมอๆ ครั้งหนึ่งเกิดอุทกภัยที่ภาคอีสาน ได้มีหน่วยงานและ

ผู้ใจกุศลบริจาคเงินและสิ่งของจำนวนมาก เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบทุกข์ยากในครั้งนี้ นายสวัสดิ์ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รวบรวมของไว้ ก่อนนำไปแจกภาคอีสาน คนใช้ของนายสวัสดิ์ซึ่งเป็นคนหนึ่งช่วยขนของเห็นว่าที่รวบรวมไว้นั้น มีผ้าห่มและเสื้อผ้าจำนวนมาก จึงได้ขอผ้าห่มจากนายสวัสดิ์ 1 ผืน นายสวัสดิ์นึกขึ้นได้ว่าตนเคยคิดจะซื้อผ้าห่มให้กับคนใช้เหมือนกันเพราะได้เคยขอมานานแล้ว และคนใช้คนนี้ก็เป็นคนอีสานเช่นเดียวกับผู้ที่รับแจกของ แต่เมื่อนายสวัสดิ์คิดดูแล้วก็ปฏิเสธคนใช้ผู้นั้น เพราะนายสวัสดิ์คิดว่าคนใช้อยู่ในความรับผิดชอบของตนเอง ควรที่จะหาให้เอง จากกรณีศึกษานับได้ว่านายสวัสดิ์เป็นผู้มีหลักการของการตัดสินใจที่ดี เหมาะสมสำหรับการประพฤติปฏิบัติเมื่ออยู่ในสังคมโดยทั่วไป ประเด็นของเรื่องนี้ เป็นความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลหรือผู้ใกล้ชิด กับผลประโยชน์ส่วนรวม เมื่อใดก็ตามที่เกิดความขัดแย้งเช่นนี้ คนที่มีความคิดดี มีความรับผิดชอบต่อสังคมสูง ย่อมถือประโยชน์ของสังคมเป็นสำคัญ การตัดสินใจความขัดแย้งระหว่างตนกับสังคม หรือพวกพ้องกับสังคม โดยพิจารณาให้ความสำคัญแก่สังคมเป็นอันดับแรกจึงนับว่าเหมาะสมที่สุด